

SOLUCIONS A DOMICILI x 16 / 17

Versió Lectura

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 20 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició

- 1- NARRADOR / A (un o dos)
- 2- ÀVIA o AVI
- 3- CAPUTXETA 1
- 4- CAPUTXETA 2
- 5- CAPUTXETA 3
- 6- LLOP
- 7- MARE o PARE (de la Caputxeta)
- 8- BRUIXA (de la Blancaneus)
- 9- CONILL 1
- 10- CONILL 2
- 11- CAÇADOR (de la Caputxeta i de la Blancaneus)
- 12- POLZET
- 13- RATETA (que escombrava l'escaleta)
- 14- BELLA DORMENT
- 15- FADA MORGANA
- 16- PRÍncep (de la Ventafocs)

(...)

ESCENA 5

(...)

POLZET : — És que m'he perdut.

RATETA : — Ah; no vius aquí, tu?

POLZET : — No senyora. Visc al bosc.

BELLA D : — Ves per on! Jo hi he viscut molts anys, al bosc. Més de cent anys!

NARRADOR : — La Bella Dorment es posa a cosir, asseguda a la gandula. En Polzet no troba les molles de pa al terra, i va d'una porta a l'altra buscant el camí, tot llençant molles de nou.

RATETA : — No presumeixis tant, que els cent anys te'ls vas passar dormint.

BELLA D : — Va ser una passada. A la ciutat hi ha massa soroll per dormir bé.

POLZET : — (*amb rancor*) A la ciutat tots els carrers són iguals. És un embolic.

RATETA : — I al bosc, què? Hi ha arbres per tot arreu!

NARRADOR : — La Rateta veu les noves molles al terra, les escombra i les llença dins la bossa d'escombraries.

OLZET : — Aquí viu un ogre?

BELLA D : — Nooo. La roba estaria estripada. Però està bé: veus?

POLZET : — Doncs fa una olor de menjar boníssima.

BELLA D : — És que tenen un llop a la cuina.

(...)

RATETA : — Altre cop el terra ple de molles? Ets tu qui les vas llençant?

POLZET : — (*preocupat*) Sí, però crec que se les mengen els ocells.

RATETA : — Fuig d'aquí, poca vergonya! Com és possible?

NARRADOR : — La Rateta el persegueix enlairant l'escombra En Polzet escapa

corrent cap a la cuina.

POLZET : — És que no sé cap a on anar!

BELLA D : — Pobrissó. Si és una criatura.

RATETA : — Jo escombrant, i ell embrutant! Mira què bé!

BELLA D : — Ai! M'he punxat! M'he punxat, Rateta!

NARRADOR : — La Bella Dorment s'aixeca d'un bot molt alarmada, però de seguida es desmaia sobre la gandula i cau adormida. La Rateta s'afanya a trucar pel mòbil.

RATETA : — Oh, no! Altre cop no! Ràpid, tenim una emergència!

ESCENA 6

NARRADOR : — A l'instant arriba la Fada Morgana vestida d'executiva, amb la vareta a la butxaca de la solapa, com un bolígraf.

FADA : — Què ha passat? S'ha tornat a punxar? Que no porta didal, o què?

RATETA : — Sí; sí que en portava: miri, aquí està. Li ha caigut quan s'adormia.

FADA : — Ah. Si no, l'assegurança no la voldrà cobrir. Que això li passa massa sovint.

RATETA : — Se l'ha de reiniciar, oi?

FADA : — Ara ho miraré, però és caríssim. I tu què; ja estàs?

RATETA : — Sí, sí! Tot enllestit.

FADA : — Doncs afanyat, que t'ha demanat el Flautista de Hamelin.

RATETA : — Oh, que bé! El Flautista m'encaaanta! Adéu, senyoreta Morgana!

NARRADOR : — Marxa la Rateta i a la porta es creua amb el Príncep que entra. En comptes d'espasa porta tota una col·lecció d'eines penjades al

cinturó.

PRÍNCEP : — Hola noies!

RATETA : — Adéu, maco!

FADA : — Què fas tu, aquí?

PRÍNCEP : — Han trucat aquest matí per una tele espatllada.

FADA : — Doncs vas amb molt retard, no?

PRÍNCEP : — És que porto un dia molt carregat. Ni tan sols he pogut dinar!

FADA : — Ah, no? D'on vens, ara?

PRÍNCEP : — De casa els Set Nans, que s'havien quedat sense llum. Puc seure un moment?

FADA : — Seu, home, seu. Descansa una mica.

PRÍNCEP : — És que m'ha costat molt trobar l'avaria. Tot ho tenen tant petit!

FADA : — És clar; a casa dels Nans... ja se sap.

PRÍNCEP : — Alça; és la Bella Dorment?

FADA : — Doncs sí. Ai: és clar! Arribes al moment just!

PRÍNCEP : — No; ho sento. Jo no la vull despertar.

FADA : — Com que no?

PRÍNCEP : — L'última vegada em va clavar una bufada. Així que res.

FADA : — Una bufada? Què li vas fer, tu?

PRÍNCEP : — Sí; encara serà culpa meua!

FADA : — Però, per què?

PRÍNCEP : — Senyoreta Morgana, és que jo sóc el Príncep de la Ventafocs.

FADA : — Ai! És que us assembleu tots tant!

PRÍNCEP : — La norma és portar-la a reiniciar, eh.

FADA : — Ja l'han reiniciat tres vegades aquest mes! És una emergència, noi!

PRÍNCEP : — A mi no m’hi emboliqui. On és la tele?

NARRADOR : — El Príncep va cap a la porta de la cuina, però la Fada pica en l’aire amb la vareta, i ell s’atura en sec. Després es gira lentament, molt somrient.

FADA : — Per cert!

PRÍNCEP : — Per cert?

FADA : — Avui sortegem un skate entre els treballadors de l’empresa.

PRÍNCEP : — (*molt interessat*) Un skate? Com és?

FADA : — Mega ràpid.

PRÍNCEP : — (*il·lusionat*) Les rodes?

FADA : — Ultra grosses.

PRÍNCEP : — (*entusiasmada*) La planxa?

FADA : — Súper lleugera

PRÍNCEP : — Uaaau! Què s’ha de fer?

FADA : — Despertar una princesa.

PRÍNCEP : — Només això?

FADA : — Només això.

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com